

ROZPŁODZIĆ (10) *vb pf*

rof- (7), roz- (2).

Oba o jasne.

fut 1 sg rozplodzę (1). ◇ 3 pl rozplodzą (1). ◇ praet 2 sg f -ś rozplodziła (1). ◇ 3 sg m rozplodził (4). ◇ 3 pl m pers rozplodili (2). ◇ con 3 sg f by rozplodziła (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Sprawić, że się rozmnożą; crescere facere PolAnt (6) :

a. O ludziach: dać liczne potomstwo [kogo] (2) : On [Bóg] im też błogofławił/ dziwne ye rospłodził *LubPs Y5v.*

*Szereg: »rozplodzić i rozmnożyć« (1): oto cię rospłodzę y rozmnożę cię [crescere facio te et multiplicari faciam te]/ y wczynie cię zgromádeniem ludzi *BudBib Gen 48/4.**

b. O roślinach (4) :

α. Wyhodować, rozmnożyć rośliny [co] (2) : BRzołkinia iesth drzewo ktore iest połacinie rzeczone Perfcus dla tego iłz w perfkiej ziemi tym imieniem rzeczony zacny człowiek to drzewo rozplodził *FalZioł I 110a; BielKron 449.*

β. Sprawić, że wyda obfite plony; przen [co] (2) : ktory [papież] w fwey zaráżliwey winnicy hoynie rospłodził to ziaro *BibRadz *2v; Ktorą [winnicę] on z łáki swoiey ták płotem ogrodził/ Wybrawfzy z niey kámienie, hoynie iá rospłodził *ArtKanc K5.**

2. Wydać potomstwo lub plony; przen [co] (3) : Góry [...] pokóy rospłodzą/ A spráwiedliwość pagórki zrodzą *KochPs 104.*

*Zwrot: »na świat rozplodzić« (1): Lękay lie ofobliwie ziemio Niemiecka y Cześka/ ktoraś [...] Kácerskie potwory wylęglá/ y ná świat rospłodziłá. *PowodPr 12.**

a) W nawiązaniu do plonów roślin (1) : poštawiłem práę w pofrzodku iey [winnicy]/ y czekałem áby mi rospłodziłá groná swoie *RejPos 59v.*

3. Zaludnić swoim potomstwem [co kim] (1) : [Niemcy] thák o sobie nápiáli/ iż wsfytkę Europeę rozplodili swoim narodem *BielKron 337v.*

Synonimy: 1. rozkrzewić, rozmnożyć, rozrodzić.

Formacje współrdzenne cf PŁODZIĆ.

Cf ROZPŁODZONY